

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010480
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010480.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného U. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 01.04.2022, č. k. 12PP/42/2022-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2022 v Trnave taktó

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného U. B. o podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2018, sp. zn. 3T/20/2017.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil vecne zistením, že vykonaním zo zákona určenej časti trestu splnil odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie a tak splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku.

Okresný súd konštatoval, že v prípade odsúdeného je riziko recidívy príliš veľké. Odsúdený bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný (krádeže, lúpeže, poškodzovanie cudzej veci,...), pričom z odpisu z registra trestov vyplýva, že aktuálne odsúdený vykonáva trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2018, sp. zn. 3T/20/2017, a to súhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú podľa názoru okresného súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne predchádzajúce odsúdenia nemali žiaden vplyv. Odsúdenému už bola daná šanca viesť riadny život, keď už bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, napriek tomu sa opätovne dostal do rozporu so zákonom. Na základe správania odsúdeného na slobode mal okresný súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal aj na hodnotenie riaditeľa ústavu, podľa ktorého odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto okresný súd za to, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom

podmienečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený a uviedol, že okresný súd nevyhodnotil všetky informácie a podklady správne. Doterajší výkon trestu ho motivoval pracovať na sebe, eliminovať negatívne stránky jeho osobnosti, zaujať kladnejší postoj k životu a usporiadať si hodnoty. Ním predložený prísľub práce, ubytovania a poskytnutého zázemia v Prahe nie je len formalitou. Poukázal na rozhodnutie o podmienečnom prepustení odsúdeného Doktoríka s tým, že jeho východisková situácia je lepšia. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2018, sp. zn. 3T/20/2017. Formálnu podmienku na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. odsúdený už splnil vykonaním dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody, dňa 16.06.2021.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenané celkom 4 odsúdenia a navyše zo spisového materiálu je zistiteľné, že odsúdený bol dňa 20.02.2013 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (bola mu určená skúšobná doba 3 roky) a dňa 31.08.2015 spáchal prečin poškodzovania cudzej veci a v dňoch 05.02.2017, 07.02.2017, 09.02.2017, 14.02.2017 a 15.02.2017 (dvakrát v tento deň) spáchal čiastkové útoky pokračovacieho zločinu krádeže (niektoré aj v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci). Rovnako treba prihliadnuť aj na samotné konštatovanie riaditeľa ústavu o čiastočnom preukázaní splnenia podmienok na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený trest vykonáva.

Odsúdený v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti. Preto ani jeho prísľub práce a verbalizované poskytnutie zázemia v Českej republike nemôže zmeniť náhľad na splnenie druhej materiálnej podmienky.

K námietkam odsúdeného ešte treba dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Napokon pokiaľ odsúdený poukazuje na iné rozhodnutie súdu, treba uviesť, že sťažnostnému súdu neprináleží hodnotiť toto rozhodnutie a každé konanie o podmiennečnom prepustení má isté špecifiká a treba posudzovať vždy konkrétne skutočnosti toho ktorého odsúdeného.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky (spĺňa len jednu z nich) a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.